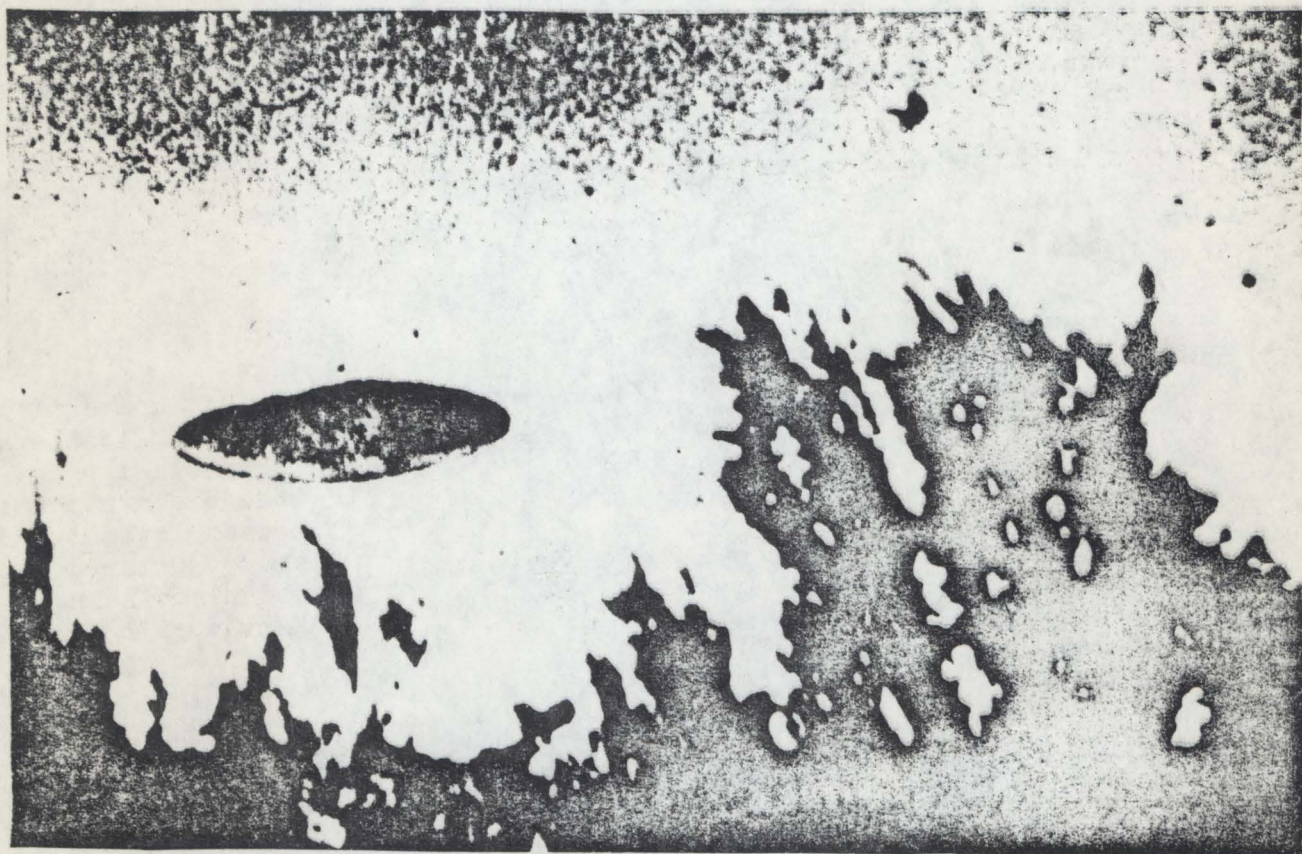

UFO-R APPORT

NR 1 - 1974 - ÅRGÅNG 2

UFO-NYTT ITALIEN

TEFATSLANDNING I HJÄLTEVAD?

NYA UFO-FALL I SMÅLAND

UFO-RAPPORT

är en informationstidning utgiven av
NRCOFF - Nässjös Rapport Central för
Oidentifierade Flygande Föremål - vil-
ket i sin tur är ett arbetsutskott
inom Nässjö Ufologiska Sällskap.

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE

Borgny Tingstedt
Rådhusgatan 37 B
571 00 Nässjö
tel: 0380/14898

I REDAKTIONEN

Kerstin Karlsson
Nyatorp
570 20 Bodafors
tel: 0380/70007

Sven Johansson
Centralgatan 17
571 00 Nässjö
tel: 0380/10913

UFO-RAPPORT

utkommer med 4 nr/år. Tidningen distri-
bueras endast till prenumeranter.

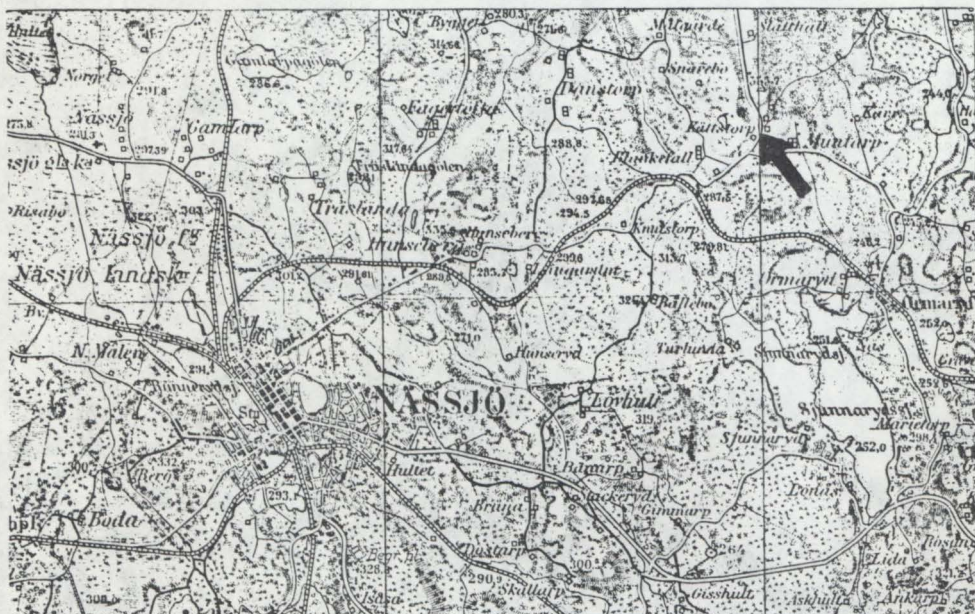
PRENUMERATION

Prenumeration kan erhållas genom in-
betalning av kronor 10:- avseende hel-
år eller kronor 7:50 avseende halvår
å postgironummer 88 31 76 - 0 vilket
Borgny Tingstedt står för.

© NRCOFF. EFTERTRYCK FÖRBJUDES utan
redaktionens medgivande.

OMSLAGSBILD

Foto tagit i samband med en UFO-obs-
ervation i Italien måndagen den 25 juni
1973 klockan 22.30. Detta UFO:t och
ytterligare sju stycken observerades
av ett trettiotal personer. Se "UFO-
Italien" i tidningen för ytterligare
information.

För att komma till Nässjö
Ufologiska Sällsks för-
hyrda stuga sväng i
Nässjö centrum mot Sol-
berga, fortsätt efter 2
km mot Ormaryd och följ
sedan anvisningarna på
Kartan till Kättstorp

INNEHÅLL

FLYGANDE TEFAT ÖVER TOMTABACKEN.....	3
ETT LYSANDE MOLN.....	4
VAD SÅG GUNNAR KNUTSSON?.....	4
NÄSSJÖBO SER UFO I KIKARE.....	5
UFO SIKTAT I HJÄLTEVAD.....	6
TEFATSLANDNING I HJÄLTEVAD?.....	6
UFO-NYTT FRÅN JÖNKÖPING.....	7
GRÖNAKTIGA UFO:s ÖVER NÄSSJÖ.....	8
ASTRONAUTOBSERVATIONER.....	9
BOKNYHETER.....	10
ASTRONOMI Del 2.....	11
UFO KONTRA VÄRLDSKRISEN.....	13
UFO - ITALIEN.....	15
SPÖKRAKETERNA ANNO 1946.....	16
PLÖTSLIGT BÖRJADE 'STJÄRNAN' FÖLJA EFTER SATELLITEN.....	20

FLYGANDE TEFAT ÖVER TOMTABACKEN

Den 7 februari 1965 sågs ett utomjordiskt objekt över Tomtabacken. Föremålet gjorde ett flertal 90-graders svängar och helomvändningar vilket karakteriserar UFO:s beteende.

HÄNDELSEN:

Vittne:

Helmer Claesson, Malmbäck

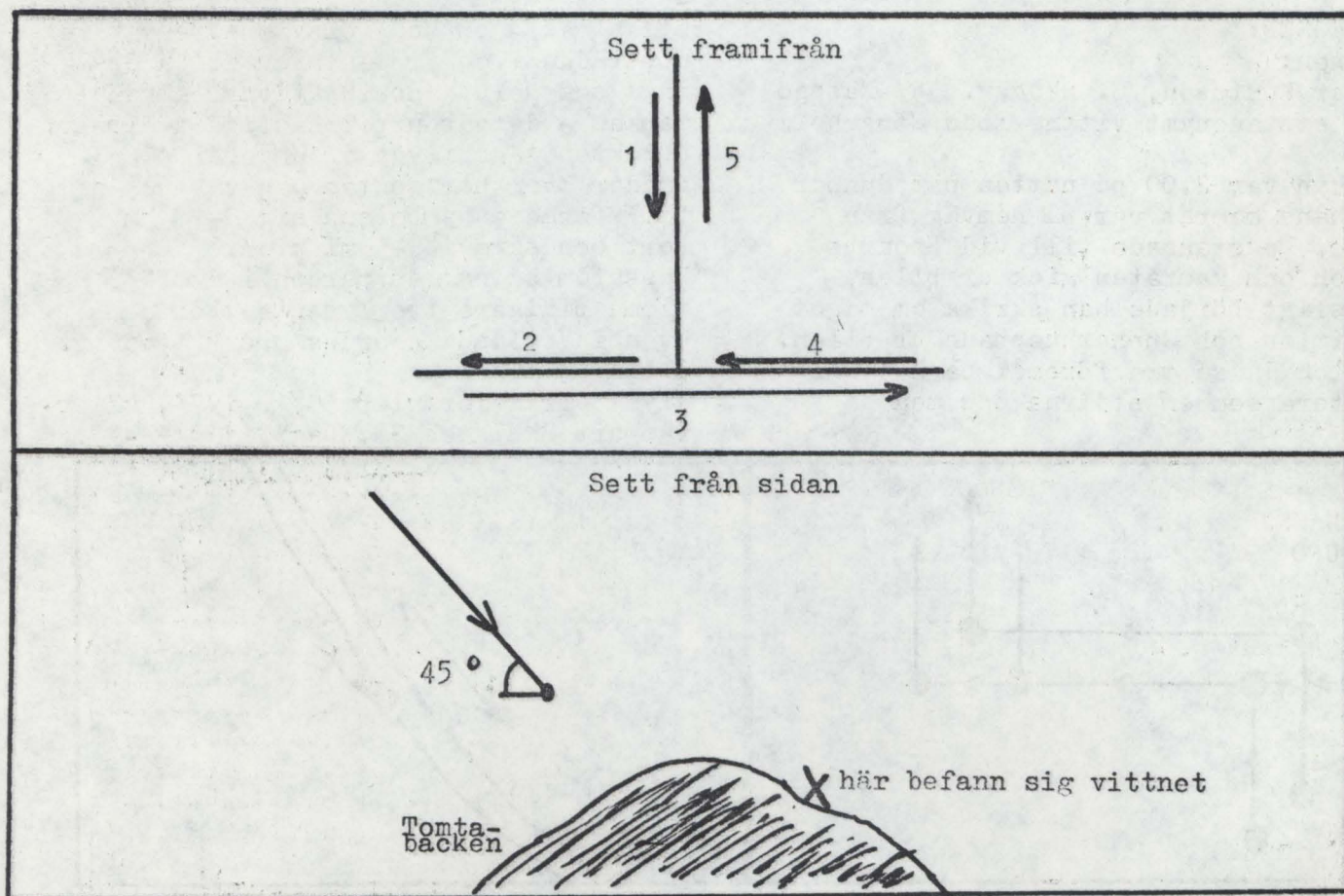
Denna stjärnklara kväll befann sig vittnet i fråga vid Tomtabacken. Vid klockan 22.30 då han var ute och gick fick han se ett skarpt sken när han var på väg upp för en backe. Hans första tanke var då att det var en annan himlakropp som var på väg mot jorden. "Jag blev rädd - nästan hajade till. Sedan försvann föremålet i samma riktning det kommit från". Föremålet sågs ungefär 200 meter söder om Tomtabacken i sydvästlig riktning cirka 45 grader över horisonten. Det hade ett klart, skarpt vitt sken och verkade vara en fast kropp. Dess konturer var skarpa och ljusstyrkan låg mellan solens och månens, vilket betyder att det måste ha lyst med ett mycket intensivt sken. Ljuset varken blinkade eller pulserade och ingen svans syntes efter föremålet.

Föremålet var runt och nästan lika stort som en fullmåne. Vittnet uppskattade dess hastighet till omkring 10 gånger snabbare än ett jetplan, men alla hastighets uppskattningar är oerhört svåra att göra. Dessutom så trodde Claesson att objektet befann sig i jordatmosfärens utkant, vilket dock är ett mycket flytande begrepp. Sätter vi jordatmosfärens utkant till 50 kilometer blir föremålets verkliga storlek ungefär 250 meter om såg ut som en fullmåne och dess hastighet runt 15 km/sek vilket motsvara topphastigheten hos våra rymdfarkoster.

Inget ljud kunde uppfattas från föremålet, men detta kan ju ha berott på den extremt höga flyghöjden. Under de 3-4 minuter som objektet observerades kunde vittnet noga inpränta dess rörelsemönster i sitt medvetande. Det utförde manövrar som våra jordiska farkoster omöjligt skulle kunna ha utfört utan att slitats sönder och ombordvarande passagerare omgående dödats av de stora g-påkänningarna (se figur nedan).

KÄLLA:

Ifyllt frågeformulär 27/10 1973.

ETT LYSANDE MOLN

Lördagen den 24.6.1973 observerades ett underligt objekt på himlen. Väderförhållandena enligt SMHI var:
2/8 moln, +24,2 grader, lugnt och sol-sken.

HÄNDELSEN:

Vittnen:

Allan Tingstedt, Rådhusg. 37B, Nässjö
Borgny Tingstedt " "

Vittnena befann sig i bil på väg hem från Vetlanda till Nässjö på väg 31. Strax utanför Vetlanda upptäcktes i väster ett ovalt på höjden stående moln som lyste. Dess storlek var lite större än solens och dess ljusstyrka knappt som månens. Det var gult till gulrött och sågs i västlig riktning i genomsnitt cirka 8 fingrars bredd på utsträckt arm till höger om solen och på ungefär samma höjd över horisonten som solen, dvs ungefär 30 grader.

Detta lysande moln stod stilla på himlen, medan alla andra moln rörde sig i förhållande till det.

Objektet var troligen självlysande och om det var en fast kropp kunde vittnena inte avgöra. Även föremålets ljusstyrka ändrades svagt under observationen som varade en halvtimme, från 18.45 till 19.15.

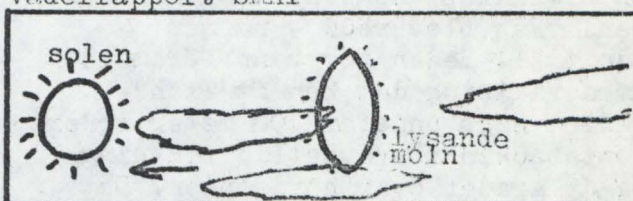
KOMMENTAR:

Kan möjligen ha rört sig om solljus som reflekterats i ett högre molnlager som tydligen varit praktiskt taget orörligt.

KÄLLA:

Ifyllt frågeformulär 13/9 1973

Väderrapport SMHI

VAD SÅG GUNNAR KNUTSSON?

Den 9 mars 1973 sågs av två personer 3 föremål på himlen. Väderförhållandena enligt SMHI var:
Lugnt, -4,0 grader, klart och 10 km sikt.

HÄNDELSEN:

Vittnen:

Gunnar Knutsson, S. Skogsv. 55, Nässjö
Samt ett anonymt vittne från Stockholm

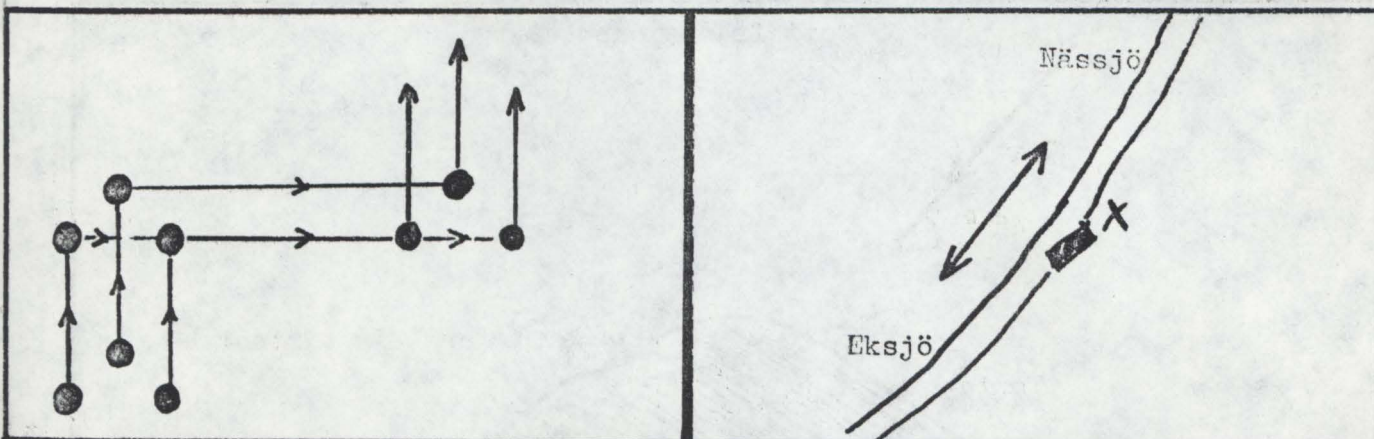
Klockan var 2.00 på natten när Gunnar och hans kamrat var på hemväg från Eksjö. De stannade till vid Broarpsbacken och kamraten gick ur bilen. Plötsligt började han skrika om något på himlen och Gunnar hoppade ur bilen. De fick då se tre föremål ca 2-3 ggr så stora som en stjärna och med

ungefär samma sken. De stod helt stilla men efter 10-15 sekunder steg de rakt upp, stannade åter 20-30 sekunder och stack sedan iväg mot norr, uppskattningsvis några kilometer. Där stannade de åter 20-30 sekunder för att sedan stiga rakt upp och försvinna. Föremålen uppträdde i en trekantsformation och inga som helst accelerationer kunde märkas - de var uppe i hastighet direkt. Objektet sågs i väster ungefär 45 grader över horisonten och var runda till formen. De befann sig 3-10 km bort och sågs i 3-5 minuter.

Dessutom så såg en person i Eksjö 1 timma tidigare tre lysande klot och även i Vetlanda gjordes observationer.

KÄLLA:

Ifyllt frågeformulär 30/10 1973, väder-rapport SMHI och Sm. Dagblad 9/3 -73.

NÄSSJÖBO SER UFO I KIKARE!

Söndagen den 9/9 1973 sågs ett UFO av 4 personer vid en sommarstuga i Sjövik ca 1/2 mil söder om Nässjö.

Väderleksförhållandena enligt SMHI var:

4/8 moln, +10,3 grader, västnordvästlig vind av 2 sekundmeters styrka.

HÄNDELSEN:

Vittnen:

Lars Naurén, Stureg. 32 D, Nässjö

Sture Naurén, " "

Greta Naurén, " "

Monika Viktorsson, Mellang.9 "

Sture Naurén satt på veranden till sommarbostaden klockan 22.30 och hade sina blickar riktade ut mot Spexhultssjön, då han fick se ett lysande föremål som rörde sig ca 20 grader över horisonten. Lars tog då sin kikare och tittade på föremålet. Det såg ut som ett eldklot med klart avgränsade avdelningar, där eldslågor tycktes flamma särskilt klart.

Med hjälp av kikaren kunde vittnet se att det inte kunde vara fråga om flygplan eller ballong och att det rörde sig i motvind. Det stämmer dock inte riktigt, utan det blir mera vind från sidan på föremålet.

Objektet observerades under tre minuter i västlig riktning rörande sig från söder till norr, för att vid Skieryd vika av i 90 graders vinkel mot väster och försvinna bakom horisonten.

Rörelsen var rak med jämna rörelseintervaller. Föremålet som var gyllenlysande, lyste starkare än stjärnor i en eldfärg och var en fast kropp. Objektet kunde sägas se ut som ett glödande klot med pulserande ljus. Dess storlek kunde uppskattas till ungefär 1/6 av månen, vilket på ett avstånd av ungefär 1 kilometer motsvarar cirka 1 meter i verklig storlek.

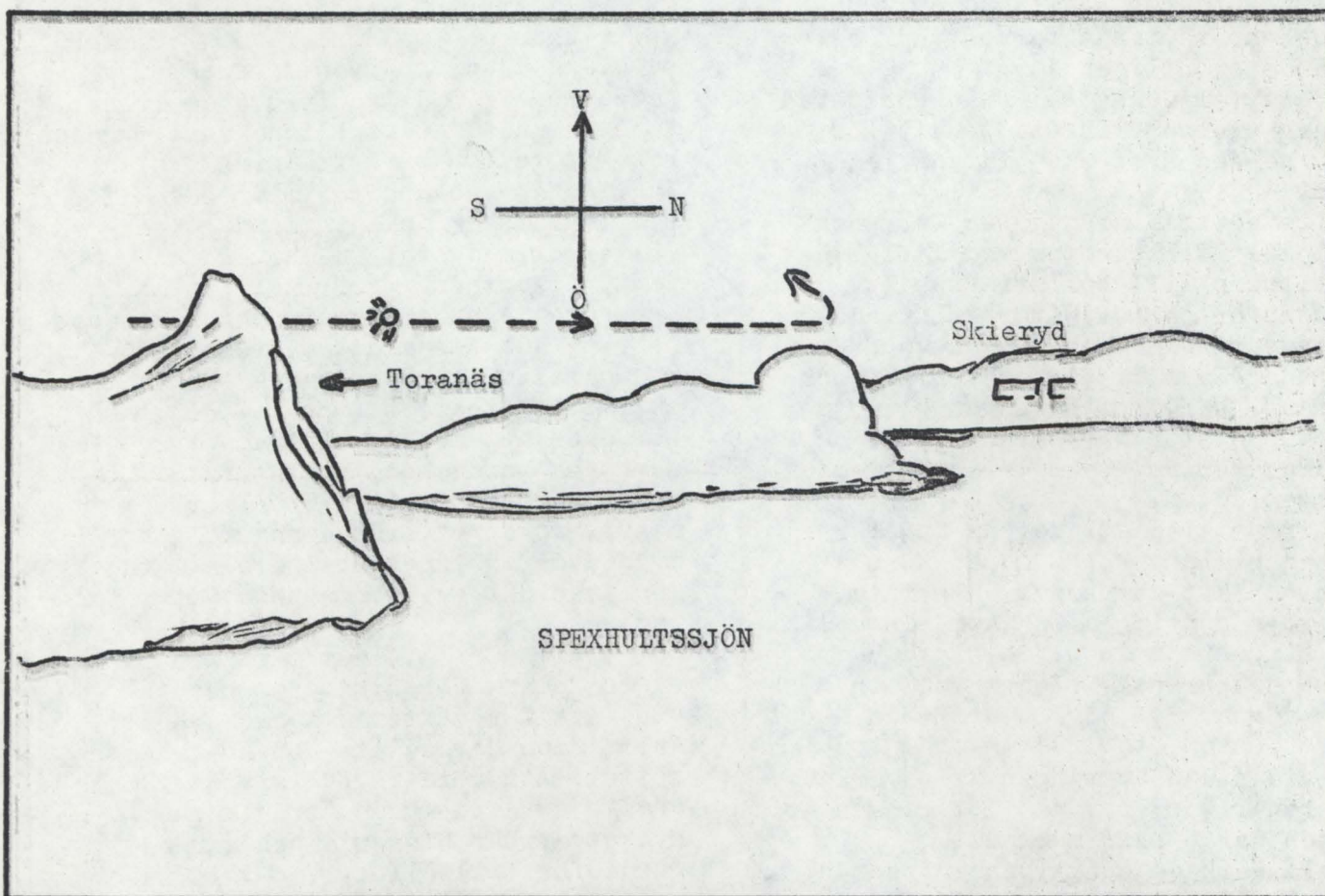
På grund av föremålets ringa storlek kan det knappast ha rört sig om en utomjordisk farkost, på sin höjd en s.k. telemeterskiva som i bland sänds ut för bild och ljudregistrering. Detta är dock enbart en spekulation då inga bevis härför föreligger.

KÄLLA:

Ifyllt frågeformulär 19/9 1973

Telefonsamtal 21/9 1973

Väderrapport från SMHI

UFO SIKTAT I HJÄLTEVAD

Onsdagen den 10 oktober 1973 sågs av två tonårsflickor i Hjärtevad ett oidentifierat flygande föremål. Väderförhållandena enligt Axamo Vädertjänst var: Västsydvästlig vind av 6,7 sekundmeters styrka, +6,0 grader, 5/8 moln på 2000 fots höjd och cirka 10 km fri sikt.

HÄNDELSEN:

Vittnen:

Britt Blomander, Storg. 55, Hjärtevad
Zinja Wolf, Mogatan 1, Hjärtevad

Zinja och Britt hade varit uppe hos hästarna i Börsebo och när de gick hemåt så såg de en fin stjärna. När de vid klockan 7.00 kom fram till skolan, så stannade de till där en stund. Britt skulle då titta efter för att se var stjärnan befann sig och när hon såg upp mot himlen försvann stjärnan och det konstiga föremålet kom fram. Hon skrek då till och även Zinja observerade föremålet.

De observerade föremålet i nordostlig riktning ungefär 10 grader över horisonten, där det gick i en rak bana. Föremålet var självlysande och verkade vara en fast kropp. Dess konturer var skarpa och ljusstyrkan kunde jämföras med månens. Objektets färger var svart och rött och dess ljus pulserade. Att ljuset pulserade kan ha berott på att föremålet roterade kring sin egen axel. Ett snurrande ljus kan på långt avstånd tyckas pulsera. Under observationen ändrades föremålets ljusstyrka och ett väsande ljud kunde uppfattas. (ungefär tsss, tsss enligt vittnena) Föremålet såg ut som ett runt glödande klot som färdades fram med en hastighet av 50-60 km/h och tycktes vara $1\frac{1}{2}$ meter i diameter. Tilläggas bör att hela observationen varade ungefär $\frac{1}{2}$ minut.

KÄLLA:

Ifyllt frågeformulär oktober 1973
Väderrapport Axamo Vädertjänst

TEFATSLANDNING I HJÄLTEVAD?

Vad hände utanför Hjärtevad år 1965. Landade en främmande farkost där eller vad hände egentligen där? Efter ett telefonsamtal från Hjärtevad åkte jag (Borgny Tingstedt) dit för att få se den mystiska platsen med ringen.

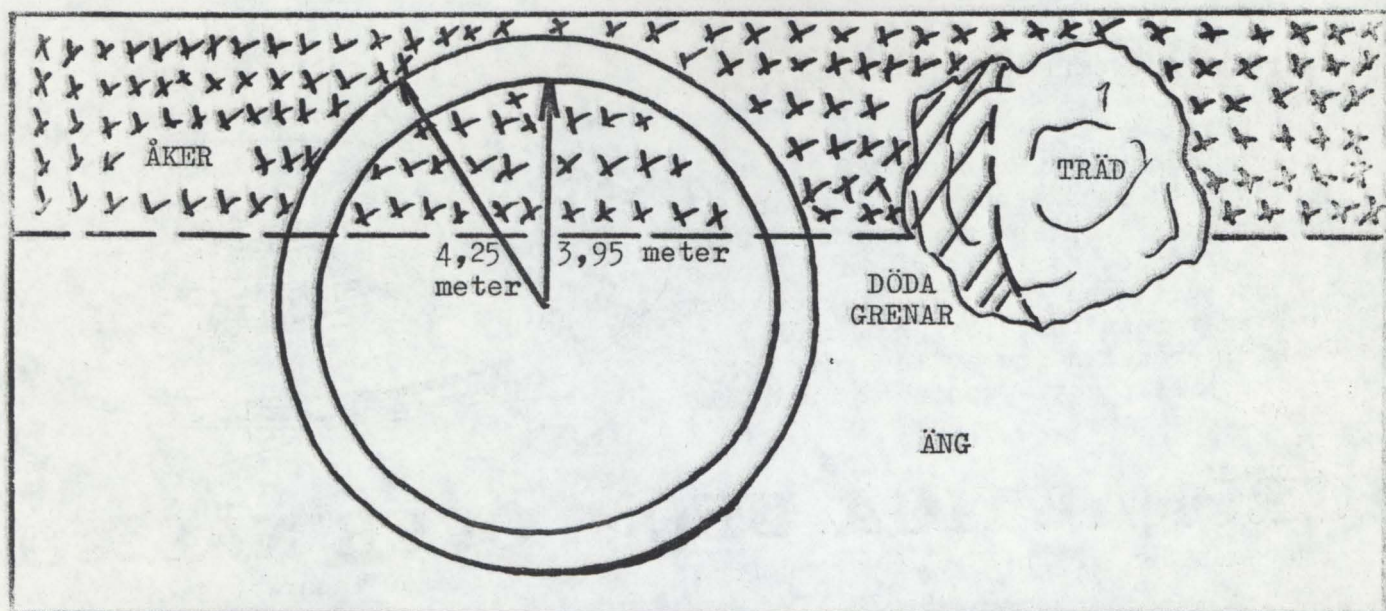
I Hjärtevad träffar jag Per Carlsson och vi åker tillsammans med Karl-Vilhelm Nilsson till Bollstra som ligger 4 km utanför Bellö. Efter en stunds kryssande på småvägar kommer vi fram till en äng var vi parkerar bilen och kliver ur. Där inne på ängen blir jag visad på en stor cirkelrund ring, vars inre diameter är 7,9 meter och bredden på ringen 60 cm.

Jag blir ontalad att det är ungefär 8 år sedan ringen upptäcktes första gången och att det sedan dess inte har växt någonting alls inom ringen. Halva ringen går in på en plöjd åker, men trots upprepade plöjningar och sådder vägrar det envist att växa något i ringen. Även ett träd ungefär två meter vid sidan av ringen är påverkad. Alla grenar som är vända mot ringen är döda och har börjat murkna.

Det hela verkade onekligen intressant och mystiskt. Därför plockade jag fram

min fältutrustningen och började mäta upp ringen och ta jordprover i ringen på olika djup och även referensprov samt prov från det delvis döda trädet. Kanske kunde den uteblivna växtligheten bero på radioaktiv strålning tänkte jag. Så en vecka efter mitt besök i Hjärtevad så fick jag låna geigermüllerrör, digitala räkneverk och annan utrustning på Brinellskolan och började undersöka mina jordprover i syfte att finna ett överskott på radioaktivitet, men inga extra radioaktivitet stod att finna. Tilläggas bör dock att med de instrument som användes kunde bara registrera förändringar på upp till 5 pulser per minut. Jordprov från denna ring har även undersökts av Chalmers i Göteborg men även det gav samma negativa resultat.

Det troliga är att det i ringen finns någon kemisk förening, som gör det omöjligt för växter att gro och att detta ämne har sugits upp av trädets rötter. Att göra en fullständig kemisk analys av jordproven är dock en mycket dyrbar historia och kan ej göras för tillfället. Vem vet, kanske landade där ett tefat för 8 år sedan?

UFO-NYTT FRÅN JÖNKÖPING

Torsdagen den 4 oktober 1973 observerades ett UFO i Jönköping. Väderförhållandena enligt Axamo Vädertjänst var:
ostsydostlig vind av 5 knops styrka,
+10 grader och klart (0/8).

HÄNDELSEN:

Vittnen:

Erik Wahlström, Murgrönsgr. 5, Jnk
Elin Wahlström, " "
Leif Rasmusson, Ekhagsring. 14C"

"Efter återkomst från kvällspromenad befann sig jag och min fru på rondellen vid Ekshagen", berättar Erik Wahlström. "Då fick vi plötsligt se ett lysande ljusrött föremål komma från söder och passera norrut över Vättern. Föremålet ändrade inte kurs, utan fortsatte rakt norrut tills det försvann i fjärran. När det förtonade bort började det plötsligt pulsera med ett intensivt gulrött sken. Det kan inte ha rört sig om flygplan eller helikopter, då inget ljud kunde uppfattas, varken av mig eller min fru.

Enligt uppgift av en bekant (Leif Rasmusson) som också observerade fenomenet, skall enligt uppgift från flygledningen på Axamo flygfält, inget flygplan ha uppehållit sig i luftrummet. Ljuset liknade närmast ett bil-ljus och jag uppskattar storleken till knappt 1/2 meter."

Föremålet observerades klockan 20.00 och sågs i ungefär 2 minuter. Det rörde sig cirka 60 grader över horisonten i en rak bana på en höjd av ungefär 150 meter. Föremålets hastig-

het uppskattades till 200 km/h och avståndet till föremålet till 200 meter.

Föremålet var självlysande och det var svårt att se mot kvällshimlen om det var en fast kropp eller ej. Inga som helst konturer syntes, men föremålet var troligen runt.

Objektet såg ut som ett glödande klot men hade ingen svans efter sig. Vad var det vittnena såg? En telemeterskiva eller något okänt luftfenomen? Kan det ha varit en av de "berömda" klotblixtrarna eller en meteor, som klarat sig ned genom jordens lufthav utan att förbrännas? På den frågan går ej att svara något bestämt, men en sak är i varje fall säker och det är att det är NÅGOT som vittnena sett.

KÄLLA:

Ifyllt frågeformulär 28/10 1973
Väder rapport Axamo Vädertjänst

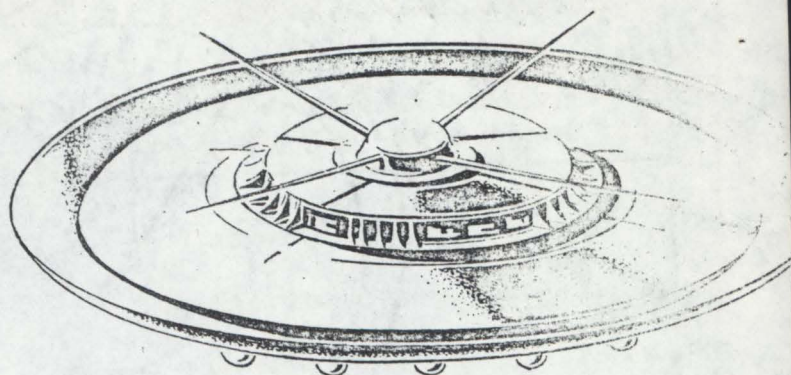
TEFAT ÖVER HUSKVARNA

Smålands Folkblad 4/9 1973

HUSKVARNA (Folkbladet) Ett stort skarpt lysande föremål som rörde sig på himlen från Jönköping i riktning mot Nässjö. Så beskrev flera huskvarnabor det föremål de sett på himlen i en kväll. Flera läsare ringde och rapporterade. Tefat eller stjärna eller satellit-stort och mystiskt var det i alla fall. Och det rörde sig, enligt iakttagare, både uppåt och nedåt och åt sidan. Vidare skiftade skenet mellan skarpt vitt och lysande blått. Då och då bildades liksom en svans efter det runda föremålet. Allt efter flera hus-

kvarnabors beskrivning. Vad var det de såg?

Ja det frågar sig även NRCOFF. Vi tog kontakt med redaktionen i Jönköping, men de hade inte antecknat namnen på de som ringde. Vi satte då in en notis som bad vittnena kontakta oss, men det gav inget resultat, för ingen hörde av sig. Är det någon av läsarna, som känner till något - kontakta i så fall NRCOFF.

GRÖNAKTIGA UFO:s ÖVER NÄSSJÖ

Torsdagen den 8.3.1973 sågs av en fru i Nässjö som vill vara anonym ett klotformat föremål. Väderförhållandena enligt SMHI var: Nordvästlig vind av 1 sekundmeters styrka, +0,3 grader och 2/8 moln.

HÄNDELSEN:

Fruen berättar: "Vi (hon och hennes man) hade varit borta och var på väg hem i bil vid 11-tiden då jag plötsligt fick se ett föremål ungefär 100 meter framför oss och precis över trädtopparna. Det var grönt till färgen och gick i ungefär samma fart som vi hade. Jag såg det tills det försvann bort över Nässjö Lasarett!"

FALL 2:

Onsdagen den 12.9.1973 sågs av samma fru ett annat mystiskt föremål. Väderförhållandena enligt Axamo Vädertjänst var: Nordnordvästlig vind av 6 knops styrka, +6 grader, klart och 10km sikt.

HÄNDELSEN:

Fruen ifråga var på kvällsmöte i Missionskyrkan vid klockan 20.00 datumet ifråga. Hon satt vid fönstret och då fick hon se ett föremål som kom med en hög hastighet. Föremålet var grönblixt till färgen och var inom några sekunder försvunnet. Föremålet kom från söder och gick mot norr, men plötsligt gjorde det en skarp kursändring mot väster och försvann. Föremålet var självlysande och verkade vara en fast kropp. Dock var konturerna diffusa. Skenet var "kallt" och kunde jämföras i styrka med ljuset hos ett utryckningsfordon. Föremålet var ovalt och lite mindre än en fullmåne. Objektet befann sig ungefär 100 meter bort på en höjd av 10-20 meter, vilket motsvarar en verklig storlek av

De körde på lasarettsgatan upp mot Lasarettet och föremålet sågs i östergå från söder till norr ungefär 45 grader över horisonten i en rak bana. Det grönaaktiga objektet verkade vara en fast kropp och dess ljusstyrka kunde jämföras med månens. Det var runt som en fotboll till formen och verkade vara lite mindre än en fullmåne. Inget som helst ljud kunde uppfattas från föremålet.

KÄLLA:

Ifyllt frågeformulär november 1973
Telefonsamtal med vittnet 8/11 1973
Vädderrapport SMHI

föremålet på någon meter. Det märklige med den här observationen var att föremålet liksom försvann i tomma intet. Ena ögonblicket fanns det där, nästa var det försvunnet. Kan föremålet möjligtvis ha gjort en så fantastisk acceleration att ögat inte hann med? Eller exploderade eller förintades kanske föremålet på något sätt? Inte heller denna gång kunde något ljud uppfattas. En annan märklig sak är att objekten i båda fallen varit grönaaktiga, vilket är mycket ovanligt. Det normala är att de på kvällen är vita, röda eller svagt gulaktiga. En annan anmärkningsvärd sak som helt utesluter alla ballongteorier är att föremålen i de båda fallen rört sig praktiskt taget rakt mot vinden.

KÄLLA:

Ifyllt frågeformulär november 1973
Telefonsamtal med vittnet 8/11 1973
Vädderrapport Axamo Vädertjänst

ASTRONAUTOBSERVATIONER

1957:

Detta år skickade sovjet upp satelliten Sputnik 2, i vilken hunden Laika befann sig. Några vetenskapsmän i Caracas i Venezuela, däribland dr Luis Corrales, tog en film av ett klotformat föremål som följde satelliten. Föremålet lämnade sin ursprungliga position och återvände sedan till originalpositionen, vilket tyder på att det var styrt. Filmen togs den 18 december.

1961:

Fall 1: Den 10 januari hade en raket avskjutits från Cape Kennedy. På radarn syntes plötsligt ett UFO. Vid ett annat tillfälle år 1961 sågs tre UFO:s på radarn i Cape Kennedy.

Fall 2: Vid radiospårningsstationen Torre Bert nära Turin i Italien lyssnade man spánt till de ryska rösterna från rymden. Först talade en kvinna: - Jag tar det och håller det stadigt med min högra hand. Se ut genom tittgluggen. Se ut genom tittgluggen. Jag har det exakt...

Så en manlig röst, mycket upprörd: - Här! Här är någonting! Det är någonting otroligt! Om vi inte kommer ner, får världen aldrig reda på detta. Det är svårt...

Där knastrade det till i radiomottagaren, så följde några obegripliga fragmentariska röstljud och allt blev tyst. Detta radiosamtal hördes tidigt på kvällen den 24 februari 1961 och uppfattades även av radiomottagare i Bochum och Meudon. Troligen hade rysarna skjutit upp ett kosmonautpar den 17 februari 1961.

Den dagen och några av de följande kunde spårstationer i bl.a. Torre Bert och Meudon uppfånga konversation mellan de tydligen hjälplösa kosmonauterna och deras basstation Baikonour i nordliga Ryssland. Man gissar att kapseln av någon anledning inte kunde bryta sig ut ur sin omloppsbana och återvända in i jordatmosfären. Paret beskrev sin fysiska kondition som god, men tillade att deras reservförråd av syre var nästan slut och att ljuset i kapseln inte fungerade. Mannen rapporterade att instrumenttavlorna inte gick att läsa av och att de inkommande radiosignalerna var svaga. Kapseln låg dock fortfarande i rätt bana. Efter kvällssändningen den 24 februari hördes kapseln aldrig mera av.

Sovjet förnekade att något rymdskepp

sänts upp. De två italienska radioexperterna Archille och Gianbattista Judice från Torre Bert påstår sig dock ha bevis som säger motsatsen. De har på bandspelare spelat in fragment av sändningarna och likaså hjärtljud och andetag från kosmonauterna. Hjärtspecialisten I. Diogliotti har identifierat de biologiska ljuden.

1964:

Fall 1: Den ryske astronauten Komarov och hans besättning skickades upp för några dagars rymdflygning. De togs emellertid ner tidigare än beräknat. Tidningar på Jamaica uppger att bandinspelningar avslöjar att astronauterna sett ett UFO som skrämde upp dem så mycket att de inte vågade fortsätta färden. Den officiella förklaringen var att 'astronauterna sett så mycket nytt och intressant att de snabbt ville ner och undersöka det'.

Fall 2: Den 8 april skickades Gemini 4 upp. Två tekniker berättade för Keyhoe att under ett varv runt jorden följdes kapseln av fyra UFO:s. Två UFO:s befann sig ovanför, ett under och ett efter. Vetenskapsmän såg dessa UFO:s.

Fall 3: Beniti Reyna, chef för det astronomiska observatoriet i Buenos Aires i Argentina, såg den 14 november ett cigarrformat UFO som flög i en halvcirkel intill satelliten Echo II. UFO:t försvann, kom tillbaka och flög åter i en halvcirkel. Ännu en gång försvann UFO:t för att åter komma tillbaka och flyga i en halvcirkel innan det slutligen försvann.

Fall 4: På Wallopsön, Virginia finns en NASA-station. Personalen där har sett UFO:s flera gånger. I oktober 1964 såg flera tekniker där ett triangelformat föremål som gjorde en tvär sväng. Ett av vittnena sa att föremålet flög för snabbt för att kunna vara flygplan, och att flygplan inte kunde göra så abrupta kursändringar.

1965:

Den 5 januari 1965 såg chefen på basen (se ovan fall 4), Dempsey Bruton ett gulorange föremål. Den 12 januari 1965 såg en NASA-man och hans fru ett föremål som dök rakt ner mot dem innan det försvann.

Fortsättning i nästa nummer.

BOKNYHETER - BOKNYHETER

UFO-GÅTAN

Om politikernas och myndigheternas inställning till UFO-frågan handlar en nyutkommen bok på Larsons Förlag. Boken heter "UFO-GÅTAN" och är skriven av Bjarne Håkansson, en 28 år gammal programmerare, som ägnat de senaste tio åren av sin fritid till att fördjupa sig i UFO-gåtans olika aspekter.

Vad är det folk har sett? Ja den frågan besvarar Bjarne genom illustrationer, som visar vilka sorts farkoster folk har sett, i vilka formationer UFO:s har uppträtt och vad deras rörelsemönster varit.

Genom intervjuer med politiker och auktoriteter klarlägges deras inställning till UFO, vilken kan sägas vara negativ eller dold i hemliga arkiv, vilka det är nästan omöjligt att få tillgång till.

Om ett världsomspännande UFO-forskningsprojekt berättar Bjarne. Fältrapportörer undersöker observationer och rapporterar till en nationell rapportcentral, som senare vidarbefordrar materialet till en internationell rapportcentral, som blir belägen i Stockholm. Där behandlas den inkomna informationen och matas in på magnetiskt minne. (Tilläggas bör att NRCOFF planerar att delta i detta projekt och fungera som fältrapportör)

En mycket intressant och lättläst bok, som varmt rekommenderas. PRIS: 23:-

TEFATSFOLKET SER OSS

"TEFATSFOLKET SER OSS" heter en annan nyutkommen bok på Larsons förlag, skriven av Staffan Stigsjö, endast 24 år gammal och redan en av Sveriges "UFO-expert". Boken är en av de fylligaste och mest omfattande på svenska om man bortser från Gösta Rehns böcker. Det är en tung bok och späckad med fakta, men ge inte för den skull upp - den är absolut läsvärd.

I boken redogör Staffan för vad Condon- och Blue Book-rapporten verkligen innehöll, och inte den falska bild som pressen hittills har gett.

Här redovisas en lång och spännande rad av tefatsobservationer och kontakter med tefatsbesättningar. Olika förklaringar och bortförklaringar till fenomenet diskuteras sakligt och noggrant.

Vad är det våra astronauter har sett? Ja, det avslöjar Staffan i sin bok. Och det är inte lite minsann - de flesta astronauterna tycks ha observerat farkoster både i rymden och på månen. En gång fick de besök...

Även andra märkliga saker har också observerats på månen - bl.a. 8 torn i Stillhetens Hav, varav det högsta cirka 40 meter. Var inte Neil Armstrong först på månen? En verkligt stark bok. PRIS: 39:-

ASTRONOMI DEL 2

MERKURIUS:

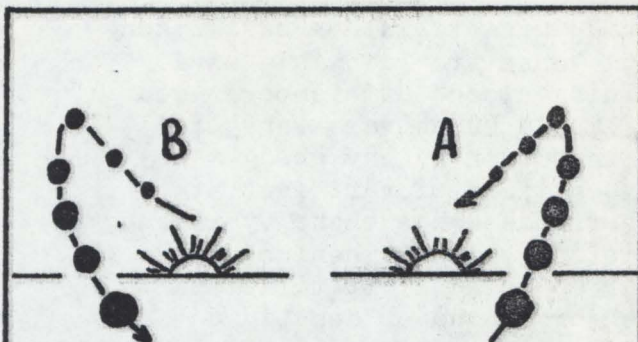
Den planeten som ligger närmast solen, på ett avstånd av 58 miljoner kilometer, heter Merkurius.

Dess diameter utgör blott $\frac{3}{8}$ av jordens och dragningskraften endast 37 % av jordens. Merkurius roterar ett varv kring sin egen axel på 87,9 dygn och på samma tid går den ett varv runt solen, vilket innebär att ena sidan har evig dag och andra evig natt. Dagsidan blir glödhet medan nattsidan blir enormt kall.

Merkurius saknar nämnvärd atmosfär. Några observatörer tror sig emellertid ha upptäckt spår av en atmosfär bestående av koldioxid, men dess resultat har inte bekräftats och numera anses planeten i allmänhet som "luftlös". Förekomsten av någon form av liv på Merkurius betvivlas i högsta grad.

Förutom avsaknaden av atmosfär är temperaturerna extrema, och förhållandena är på alla sätt ogynnsamma. Det återstår att se, om det finns några berg, dalar eller kratrar. Det förefaller mycket troligt, att det finns kratrar på Merkurius, av samma typ som på månen eller Mars, men de kan inte ses från jorden. För att få förvisning om detta, måste man invänta uppsändandet av en sond med fotografisk utrustning. Detta har länge planerats och i början av november 1973 sände amerikanarna iväg en satellit som ska passera Venus och Merkurius i början av 1974.

Liksom Venus saknar Merkurius måne. Att observera Merkurius vetenskapligt bereder stora svårigheter. Det är föga lönsamt att studera den genom teleskop, när den kan ses med blotta ögat, därför att observationsförhållandena alltid är dåliga beroende på planetens låga höjd. Den enda lösningen är att studera den i fullt dagsljus, när Merkurius åtminstone står högt över horisonten. Denna princip följdes av Schiaparelli, 1800-talets berömda italienske planetobservatör. Han sammanställde den första riktiga kartan över Merkurius. Alla senare astronomer har tillämpat samma metod. Små och medelstora teleskop är hopplöst otillräckliga. Merkurius är en liten planet och den kommer aldrig närmare än ungefär 80 miljoner km, varför man behöver stora instrument för att se något nämnvärt på dess yta.

MERKURIUS ELOGATIONER ovan
Bilderna visar Merkurius som morgon- (A) och aftonstjärna (B). Med tilltagande fas ökar även avståndet från oss, och den skenbara diametern blir mindre.

VENUS:

Venus, den hemlighetsfulla planeten. Detta uttryck hörde man ofta innan de första sonderna sköts upp. Före år 1962 var Venus verkligen hemlighetsfull. Man visste nästan ingenting om ytförhållandena där, och även rotationsperiodens längd var okänd. Idag är Venus fortfarande mycket av ett mysterium, men av andra orsaker. Vi vet mer vad Venus är, men inte varför. Frånsett månen är Venus vår närmaste granne i rymden. När den är som närmast, är den 39,6 miljoner km från oss, vilket är 16,1 miljoner km närmare än Mars någonsin kommer. Dessutom är Venus nästan jordens tvilling i fråga om storlek och massa, medan Mars däremot är mycket mindre. Det kan i så fall förefalla egendomligt, att våra kunskaper före rymdåldern var så bristfälliga. Anledningen därtill är att Venus har en tät, molnig atmosfär, som fullständigt täcker ytan och som aldrig klarnar upp. När man observerar Venus, ser man ingenting annat än överdelen av ett molnskikt, vilket till viss del förklarar planetens ljusstyrka.

Venus måste ha varit känd sedan den mänskliga historiens gryning. Den är ljusstarkare än alla andra himlakroppar förutom solen och månen, och vid gynnsamma förhållanden är den synlig för blotta ögat mitt på dagen. Liksom för Merkurius är dess sken starkast i väster efter solnedgången och i öster innan gryningen, men den befinner sig mycket längre bort från solen och kan sällunda ofta ses mot en mörk bakgrund.

Ändå erhåller man de bästa teleskopbilderna av den i dagsljus, delvis beroende på att Venus då står högre på himlen.

Först ansåg man att molnen skulle kunna skydda Venus från den intensiva solstrålningen, och att temperaturen på ytan skulle kunna vara behagligt varm. Förekomsten av hav ansåg man trolig, och tidigt i vårt eget århundrade trodde den svenske fysikern och kemisten Svante Arrhenius, att Venus var en värld i ett tillstånd liknande jordens under den tid då våra stenkolslager blev till för 200 miljoner år sedan. Enligt Arrhenius kunde det förekomma träsk, hav och riklig vegetation av primitivt slag tillsammans med sådana amfibier och reptiler, som utrotades på jorden för många årmiljoner sedan. Det var en ganska trovärdig teori då den framlades, men år 1932 ifrågasattes den när två amerikanska astronomer, Adams och Dunham, spektroskopiskt visade, att huvudbeståndsdelen i Venusatmosfären är den tunga gasen koldioxid. Under flera årtionden ökade kunskaper - mycket litet och tom rotationsperiodens längd förblev okänd. Tidigt på 60-talet var två teorier aktuella. Enligt amerikanerna F.L. Whipple och D.H. Menzel bestod de övre molnen på Venus av vattenånga, och planetens hela yta var täckt av vatten. Detta vatten skulle ha genomströmmats av koldioxiden i atmosfären, och ett hav av sodavatten skulle ha uppkommit. Under sådana omständigheter skulle primitivt liv kunna existera (på samma sätt som livet uppstod i jordens varma hav i förkambrisk tid, när jordatmosfären innehöll mycket mer koldioxid än den gör nu).

Venus skulle alltså kunna vara en värld, där liv började utvecklas. Andra astronomer betraktade Venus som en vild stoftöken, stekhet och utan spår av vatten på ytan.

År 1962 passerade den första framgångsrika planetsonden, den amerikanska Mariner 2, förbi Venus på ett avstånd av 34.800 km och sände information, som visade att ytan var oerhört het.

År 1969 sände två sovjetiska farkoster signaler, medan de med fallskärm passerade genom Venusatmosfären. Det verkar nu högst sannolikt att ytförhållandena är outhärdliga för någon form av avancerat liv.

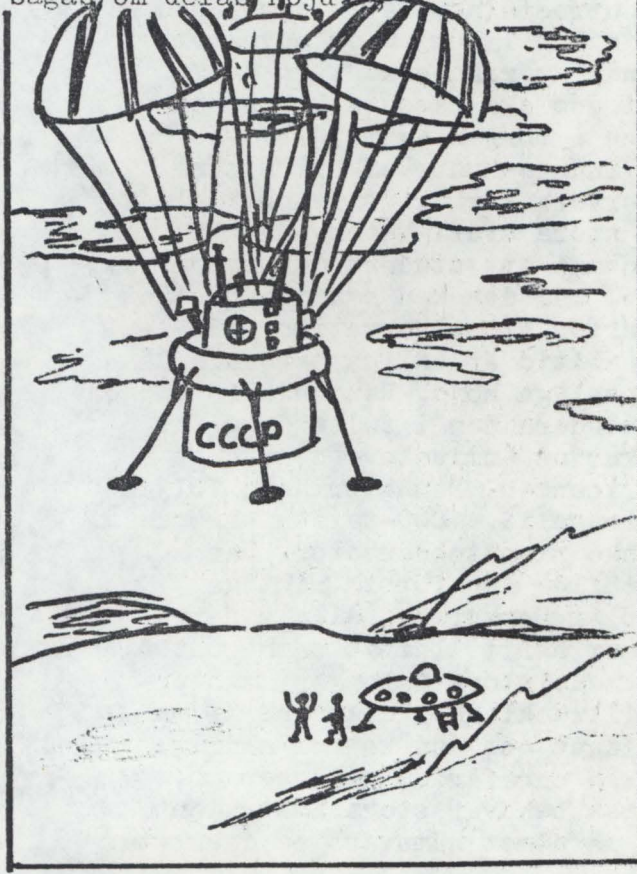
Detta bekräftades av Venera 8 som uppsändes av Sovjet 30.3.1972 och landade en 495 kg tung kapsel på Venus 22.7.72.

En ansenlig mängd information insamlades under den 1,5 timmar långa nerfarten och under de 50 minuter som kapseln kunde sända efter landningen innan den dukade under för det höga trycket och de höga temperaturerna (ca 400 grader C.), fann den bl.a. att Venusatmosfären består vid ytan av 97 % koldioxid, 2 % kväve och mindre än 1 % vattenånga, dvs knappt någon chans för mänskligt eller annat högt utvecklat liv. Endast bakterier och encelliga djur och växter kan uthärda ett sådant klimat.

Venus löper kring solen på 225 dygn och dess rotationstid kring sin egen axel är 243 dygn.

Venus yta syns aldrig från jorden. Den syns inte heller från förbipasserande sonder. Mariner 2 och 5 medförde ingen fotografisk utrustning, och ryssarna gjorde inga försök att fotografera från Venerasonderna. På grund härav vet vi mycket lite om ytdetaljerna. Den enormt tjocka atmosfären (ca 100 gånger högre lufttryck än på jorden) tyder emellertid på att det har förekommit betydande erosion. Radar erbjuder enda forskningsmöjligheten, och vid Lincolnlaboratoriet i Massachusetts har vissa resultat nåtts.

Man kan "se" åtskilliga detaljer. Det kan vara berg eller plåtar eller eventuellt något som liknar haven på månen. Tyvärr kan ingenting säkert sägas om deras höjd.

atomvapen

Gengasbilarna

CHILE

MELLERSTA
VÄRLDSKRIS
ÖSTERN

Antalet UFO-observationer intensifierades i världen efter 1945 eller andra världskrigets slut. Det började med de okända "spökraketerna" över Skandinavien och UFO döptes till flygande tefat i och med Kenneth Arnolds upplevelse 1947, då han under en affärsflygning i västra USA såg 9 st. skivformade farkoster. Han observerade dem över Mt. Rainer och såg dem gå i sicksack ut och in mellan bergstopparna. Deras hastighet beräknade han till 1600 km/h och på journalisternas förfrågan beskrev han dem som två jättelika tefat lagda mot varandra, och härav fastställdes alltså namnet "flygande tefat".

Frågan är då varför intensifierades UFO-observationerna i modern tid efter andra världskrigets slut? Många är av den åsikten att människans vårdslösa handskande med kärnvapen har lockat hit dem från främmande planeter. Som vi alla vet sprängdes den första atombomben i Alamogordoöknen i New Mexico den 16 juli 1945 och detta kan ha varit signalen till Ufoiternas ökade intresse för planeten jorden. "Dessa utomjordiska spanare (tefaten) känner sig hotade av våra atombomber, raketer och satelliter", säger vårt lands främste UFO-forskare K. Gösta Rehn i en av sina böcker. "De har för

länge sedan sett att jorden är ett därhus och varthän det lutar. Varje civilisation som är kapabel att kommunicera med jorden måste otvivelaktigt vara äldre än mänskligheten. Den måste för länge sedan ha bemästrat de problem som nu plågar jorden; föroreningen, överbefolkningen och de ständiga krigshoten skulle säkerligen vara en del av dess förflutna. Och om den lärt sig bemästra teknologins skräckinjagande makt, vilken den måste besitta, så kanske den skulle kunna lära ut överlevandets konst till människan."

Det var - i stora drag - även vad Adamski förklarar sig ha fått veta av rymdmänniskor, var orsakerna till den ökade UFO-aktiviteten efter andra världskriget och det finns många andra forskare som lutar åt samma åsikt. Även i samband med Kubakrisen så ökade UFO-aktiviteten i världen. Vad kommer att ske under nuvarande världskris? Kommer UFO-aktiviteten ytterligare att öka. Det förefaller mycket troligt om man tänker på vad som hänt och håller på att ske i världen.

Vi kan ta Chile som exempel, där militärjuntan förtrycker folket, torterar och avrättar icke önskvärda personer. Och allt detta sker med stöd av CIA,

USA:s underrättelsetjänst, som hjälper militärjuntan. Och varför? Jo, här ser de en möjlighet att kunna utrota de kommunister som finns där. En kommunist framför en amerikansk politiker är som ett rött skynke framför en tjur - signalen till anfall och attack. USA skyr inga medel, när de bekämpar kommunisterna. "Ändamålet helgar medlen" som det ju heter. Detta tillämpas till fullo - ser USA en chans att kläma åt några kommunister, så understöder de vilken regering som helst - rätt att den förtrycker resten av folket och använder sig av tortyr. Orsaken till USA:s inblandning i Vietnam var densamma. Tänk på hur det ser ut i Vietnam idag; oräknerliga människor lem-lästade, våldtagna och utan bostäder. Jordan är dessutom bränd och förstörd för årtionden framåt. Glöm för allt i världen inte SONG MY och den fruktansvärda omänskliga krigsförbrytelsen, där en hel by kallblodigt MÖRDADES. Är det då bättre i Öststaterna? Nej, där saknas tryck-, åsikts-, yttrande- och mötesfrihet. I vissa länder är fackföreningar förbjudna och att säga vad man tycker kan medföra åtskilliga år i isoleringsceller under fruktansvärda förhållande, som vi vanliga människor knappt kan föreställa oss. Fria val existerar inte i ett flertal länder - det finns bara ett parti att rösta på och vägrar man rösta åker man i fängelse.

Vi har också kriget i Mellersta Östern - kriget mellan det lilla Israel och Arabstaterna. Krig och åter våld - de faktorer som vår värld tycks bestå av. Kriget blir ännu mer förkastligt när så Stormakterna USA och Sovjet blandar sig i leken och låter Sinaiöknen bli en testplats för nya vapen. En maktkamp där de inte själva deltagar utan använder sig av shackpjäser - Araber och Judar.

I samband med kriget i Mellersta Östern så tittar oljespöket fram. I Saud-Arabien produceras 8,5 miljoner fat olja om dagen. Landets härskare är kung Feisel, en världspolitisk maktfaktor, som kan utlösa TREDJE VÄRLDSKRIGET. Oljeschejkerna stöder naturligtvis Arabstaterna och när USA hjälper Israel med vapen kan de öva utpressning genom att vägra sälja olja till USA. Mellanöstern svarar för 48,5 % av världens samlade oljeresurser, medan USA självt endast har 5,6 % och detta kan de omöjligt klara sig på. En oljeblockad gentemot USA kan orsaka ett tredje världskrig. USA måste ha

olja - om så till priset av ett nytt världskrig.

Men världens oljeresurser minskar stadigt år från år och priserna skjuter allt mer i höjden. Om ca 20 år är oljan slut och en ofantlig energikris utbreder sig världen över. Bilar, båtar, flygplan, centralvärme, plast-industri, parafymindustri och mycket mera klappar helt ihop. En räddning för samfärdseln blir elbilar, atom-drivna båtar och flygplan eller eventuellt framställande av olja på industriell väg - en mycket dyrbar process ekonomiskt. En annan räddning kan bli kärnkraftverken, men bara en tillfällig sådan för uranet är slut ca år 2000 och då återstår bara det radiaktiva avfallet. Vad ska mänskligheten sedan ta sig till? Enda möjligheten är att man i tid lyckas tygla vätekraften, som utgör en i så fall oändlig energireserv. Mänskligheten utveckling under 1900-talet speglas av världskrigen och karrustningen mellan stormakterna som oförbrutet fortsätter. Det finns för närvarande så mycket kärnvapen lagrade att de räcker för att utsläcka allt liv på jorden många gånger om.

Nästa världsproblem är tendensen till ökad brottslighet som kan spåras världen över. Barn får fel uppfostran och växer upp i olämpliga miljöer, känner sig utstötta ur familjegemenskapen och hamnar i fel gäng. Alkoholen och knarket blir för många den till synes enda räddningen, som ger dem en tillfällig verklighetsflykt. Statusjakten i dagens samhälle driver många människor in på en kriminell bana. Människors egoism ökar ständigt och vi tänker bara på oss själva.

Så har vi våldet vi stöter på överallt genom bio, tv, radio, litteratur och krigsleksaker. Största delen av t.ex. biopubliken är mellan 10 och 25 år och de påverkas i dessa åldrar starkt av vad de ser. Kanske inte medvetet, men i varje fall undermedvetet. Barn måste i en tidig ålder få lära känna kärlek och ömhet, lära sig förstå att våld och krig är förkastligt, så att världen till slut blir enad, människorna blir lyckliga och harmoniska och lär sig förstå och acceptera varandra. Detta och oräknerligt fler problem har vår värld att brottas med och det drar till sig UFO:s intresse. De ser med vemod på vår utveckling och vill försöka hjälpa oss. Och inte förän vi människor lever som bröder och systrar ger de sig öppet till känna och låter oss njuta av den kosmiska gemenskapen.

UFO-ITALIEN

En hel by i Brianza var vittne till hur åtta mystiska tefat flög förbi med en imponerande hastighet. Ett av vittnena har lång erfarenhet av telepatisk förbindelse med de utomjordiska och han förklarar hur invånare i andra världar lever.

Punktligt varje sommar börjar de flygande tefaten återkomma. Om det beror på de klara nätterna fulla av stjärnor eller om det är att folk mera gärna lyfter ögonen mot himlen är svårt att avgöra. En sak är i varje fall säker: att nu är säsongen inledd på det mest uppenbara sätt. Den här gången så rör det sig inte bara om vittnen som man kan rycka på axlarna åt - en hel by i Lombardien var vittne till detta fenomen: åtta flygande tefat som med bara några minuters mellanrum passerade över himlen och spridde förvåning i hela folkmassan, som var församlad på gatan.

Det var klockan 22.30 måndagen 25 juni 1973. Byn är en samling av små palats och villor, som är omgivna av ängar. Den ligger nära Vimodrono som ligger 5 kilometer från Milano. Här känner alla människor varandra och på sommaren efter maten tycker man om att gå ut och få frisk luft tillsammans med vännerna, för att prata lite. Vi ska nu låta vittnena själva berätta om vad de upplevt.

Renato Pellicciari, 26 år och tjänsteman i Milano sedan 8 månader bor i en av villorna, som knappast är färdig ännu.

Han berättar att han stod på terrassen klockan 22.30 för att få en nypa frisk luft, när han såg det första tefatet passera. Han ropade genast på sin fru Mary som kom springande. Tefatet var vitt och flög med en hög hastighet. Genast efter, efter bara två minuter kom ett till och så ett till, och ännu ett tills man kunde räkna in åtta stycken. Några gånger flyttade de sig på himlen i sick-sack, andra gånger så flög de hastigt tillbaka.

Hustrun Mary Pellicciari håller med om

vad som hänt: "Jag stod och strök i köket när min man ropade på mig från terrassen. Det är inte första gången som vi ser flygande tefat - den här kvällen han jag emellertid inte sätta tillbaka kontakten i väggen för att fortsätta stryka, för det kom så många."

Det ringer på dörren. Det är två vänner till det unga paret. Även de var med den här kvällen - vittne till det som hände.

Det är Roberto Freddini, 23 år och fotograf, samt hans kusin Marco Freddini, 22 år och språkstudierande.

"Det var synd att jag inte hade med mig min kamera", säger Roberto. "Jag har redan sett flera flygande tefat i Consonno i Comoprovinns. Det här är tydligen en vanlig rutt för de utomjordiska. Det som imponerade den här kvällen var att cirka 30 personer på ängen följde fenomenet. Några lyfte händerna mot himlen, andra skrek och resten var mycket imponerade. Min kusin och jag är radioamatörer. När vi kom tillbaka hem så försökte vi ta kontakt med några andra vänner, som har samma intresse som vi själva. Flygande tefat har vi också sett i Brugherio, Sesto S. Giovanni, Cologne och Monzese."

Marco Freddini säger: "Den 25 juni var jag och min kusin på den här ängen. Jag håller med om alltihop. Fyra dagar efteråt i Delebio, nära Sondrio, såg jag 13 flygande tefat. Kompassen har alltid fört mig rätt till deras passage, ty kompasnålen snurrar som vild då de passerar."

Vid det här laget kommer de två kusinernas gäst Renato Pellicciari och berättar vad som hände förra året. Han berättar inte så gärna vad han varit med om, men slutligen så bestämmer han sig.

"Jag har telepatisk kontakt med de utomjordiska sedan flera år", talar han om med kort och allvarlig ton. "Mot kvällen" fortsätter han, "när jag är lugn och när jag känner mig färdig att fatta pennan, så börjar min hand

automatiskt att skriva ett meddelande på pappret. Det är "Argon" som visar mig vägen. Det är en utomjordisk varsel, som är känd under namnet "Chioma di Berenice". Han har talat om hur de lever uppe i sina berg. De kan bli över 800 år gamla och deras mat smälts fullständigt i deras magar. De har särskilda maskiner som smälter maten åt dem, så att de själva endast äter det värdefulla i maten. De lever bättre än vad vi gör - de är mer avancerade än vi. En man och en kvinna förenar sig bara när de känner stark själslig vibration. När den slutar finner de andra partner. Barnen växer upp i grupper, inte i familjer."

"Förra året, fortsätter han på min fråga, en vecka före påsk, tog jag en karta i handen och kryssade för Vigevano. Natten till påsk så träffades vi på den punkten, ett tiotal personer med fyra olika bilar. Vi såg ett flygande tefat högt uppe, lysande som en stjärna. Det kom hastigt ned till en höjd av 2 meter över marken. Det var gult med enormt starkt ljus, som pulserade. Vi rusade ut ur bilarna för att komma ifatt det. Vi kom femhundra meter ifrån det. Hela ängen

var full av smuts, råttor och många hål. Fröken Nelly, en gammal vän till familjen, trillade och gjorde illa sig i benet, så vi var tvungna att genast föra henne till sjukhuset, där hon fick stanna i tre månader. När vi väl kom upp i bilarna, så höjdes tefat långsamt och försvann inför våra ögon! Många andra vittnen har intygat berättelsens äkthet.

Vi har också frågat doktor Letizia Buffoni vid Astronomiska Observatoriet i Brera om observatoriet natten den 25 hade observerat något ovanligt på himlen. Hon svarade att observatoriet endast är öppet under särskilda tider och under den natten fanns det ingen där som skötte observatoriet. "Men, svarade hon, jag tror på flygande tefat. Det är absurdt att vi skulle vara de enda i hela universum. Dom kommer snart och hälsar på oss och kanske har de redan kommit!"

KÄLLA:

Italienska tidningen STOP nr:1294

ÖVERSÄTTNING:

Gerd Woodbridge

SPÖKRAKETERNA ANNO 1946

Följande sammanställning är grundad på rapporter om de så kallade spökbomberna eller spökraketerna som behandlades i Moratidningen 1946, som utkommer med tre nummer per vecka och är sammanställd av John-Erik Pettersson.

MT nr. 4 onsdagen 9/1 1946 p.5 sp. 1
SKÅNEHUNDAR BLEV SKRÄMDA AV HIMLASKEN
Malmö (TT)

Den 4 januari kl. 7.50 och 8.15 iakttog enligt vad professor Knut Lundmark omtalat för Arbetet ett antal fullt pålitliga personer i Lund och trakten däromkring ett svårförklarligt ljusfenomen på himlen. Det tedde sig som ett bälte som sträckte sig från söder till norr och var starkast i zenit. Vaktmästare Hultén vid Lundaobservatoriet och hans maka såg en husrad några tiotal meter från observatoriet framträda som nästan rödfärgad. På Redingehed kröp arméhundarna in i sina kojor när den egenartade belysningen började. En häst som stod förspänd en vagn, sänkte huvudet mot benen och blev stående i denna ställning, så länge ljusfenomenet varade.

MT nr. 6 måndagen 14/1 1946 p.3 sp. 6
HÄGRING I GAGNEF

Ett märkligt ljusfenomen iaktogs i tisdags i norra Gagnef. Det visade sig på himlen i väster vid tretiden på eftermiddagen där det i skyn framträdde ett mindre landskap med en sjö och en höjd i bakgrunden samt i förgrunden flera byggnader, varvid särskilt en stuga kunde urskiljas. Man förmodar att fenomenet har samband med det mystiska skenet i Skåne samma dag.

MT nr. 8 fredagen 18/1 1946 p. 11 sp. 6
FISKARE SÅG LJUSFENOMEN

Egendomliga ljusfenomen har som tidigare nämnts iakttagits på skilda platser i Dalarna på senaste tiden. En Hedemora-bo meddelar, att ett dyligt egenartat sken varit synligt även i södra Dalarna. Tidigt på torsdagsmorgonen var personen i fråga sysselsatt vid en fiskevak på Dalälven i närheten av en Snashar, då plötsligt en klar ljuskärl lyste upp den disiga luften och lät skogssilhuetten i norr bortom sjön Hovran tydligt avteckna sig. Skenet påminde om kägla från en stor strålkastare, men varken militär- eller flygövningar pågick i trakten, så

någon förklaring till fenomenet står f.n. ej att få.

MT nr. 11 fredagen 25/1 1946 p. 11 sp. 5
GICK METEOREN MOT GIMMEN?

Ytterligare ett par personer har meddelat, att de iakttagit meteoren. En observatör i trakten söder om Rommehed iakttog fenomenet på exakt samma klockslag som den förste rapportören, nämligen två minuter över sex på torsdagsnorgonen. Ljuskäglan var bländande vit med färgskiftande kanter och en röd svans. Riktningen mot jordytan uppskattades till 35 grader. Den gick från öster mot Västansjö strand. Jämför man uppgifterna om var meteoren gått fram, märker man, hur svårt det är att ange ett exakt läge. De tidigare rapportörerna har berättat att meteoren gått fram mellan Islingby eller Hönsarvet mot Tjärnaberget. Från Forshuvud kommer emellertid ett meddelande, som gör det möjligt att någorlunda väl bestämma platsen. De tidigare rapportörerna förefaller ha sett meteoren åt norr. Meddelaren i Forshuvud säger att meteoren kom från sydsydväst och gick åt nordnordost. Den skulle i så fall ha gått ungefär från Islingbyhället över Domnarvets järnverk och fortsatt ungefär över Bysjön och upp mot Valsan eller Gimmen. Man tyckte sig se att meteoren slog ned i en åker, men vid närmare efterforskning på platsen fanns inga spår efter nedslaget. En meteor, som går lågt misstänkes alltid slå ned, när den försvinner ur synhåll. Ett nedslag kan ske många mil längre bort. Men omöjligt är inte att nedslaget skett i trakten av Valsan eller Gimmen. Är det någon uppe i Gagnef, som sett meteoren? Skulle den inte ha iakttagits där, så kan det hända att nedslaget skett någonstans på gränsen mellan Stora Tuna och Gagnef.

MT nr. 12 måndagen 28/1 1946 p. 6 sp. 6
METEOREN GICK MOT GIMMEN

Ett meddelande från Amsberg har nu bekräftat vad iakttagaren vid Forshuvud hade lagt märke till beträffande meteorens väg. Av dessa två rapporter framgår att meteoren gått mot sjön Gimmen eller den närmaste trakten däromkring. Den senaste rapporten, den från Amsberg, säger att meteoren kom från Bysjöhället och gick mot Övermora fäbodrar. Den gick så lågt att iakttagaren väntade att den skulle slå mot berget, men något nedslag kunde varken synas eller höras. Den föreföll t.o.m. ha gått lägre än de högsta trädtopparna. Skulle någon

finna eventuella spår efter meteorens framfart mottar vi gärna meddelande härom.

MT nr. 24 måndagen 25/2 1946 p. 4 sp. 6
METEOREN ÄVEN SEDD I GUSTAFS

Söderbarkeborna inte sämre. En svärm meteorer, en s.k. meteorbana, drog på torsdagen fram över Norrland och Svealand, och även i Gustafs och Söderbärke observerades fallande stjärnor. Den i Gustafs visade sig vid 21-tiden, den kom rakt uppifrån och försvann i nordost bakom Rösåsen. Till en början liknade meteoren ett vanligt "stjärnfall" men blev större och större och då den försvann bakom berget liknade det en stor eld", berättar ögonvittnen i Gustafs.

I Söderbärke kom en meteor farande i riktning från öster till väster omkring kl. 20.00. Den var något mindre än en fullmåne och exploderade till synes 500 meter från observatören. Fenomenet varade endast några sekunder. Det blev upplyst som på dagen.

MT nr. 36 onsdagen 27/3 1946 p. 5 sp. 6
Norrskenet fortsätter:

SOLFLÄCK VÄLLAR SIGNALKRÄNGEL FÖR SJ
Stockholm (TT)

Ett sällsynt kraftigt norrsken lyste sent på måndagskvällen och natten till tisdagen, och fenomenet torde ha varit synligt över större delen av landet. Det kulminerade mellan kl. 22.00 och 23.00, då man även kunde se en vacker norrskenescorona strax söder om zenit. Norrskenet står i samband med de kraftiga solfläckar som just nu uppträder, förklarar man på Saltsjöbadens observatorium. Där har man under de senaste dagarna iakttagit en kraftig solfläck och den... (defekt)... avlösas av flera, då solen f.n. är på väg mot ett s.k. solfläcksmaximum. Det är därför sannolikt att norrskenet kommer att upprepas under de närmaste nätterna.

En följd av de atmosfäriska störningarna var att inga utländska radioutsändningar kunde uppfattas ens i mycket goda mottagare. Såväl på kort- som mellan- och långvåg rådde fullständig tystnad sedan det svenska programmet slutat. Norrskenet medförde även störningar i järnvägens signalsystem. Till midnatt låg observationspatruller ute för att efter vissa rälssträckor landet runt iakttas spänningsfallet. -Det händer att detta uppgår till ett par volt, omtalar byråingenjör T. Lundberg, och att stoppsignaler vid järnvägsövergångar tillfälligt sätts ur funktion.

Järnvägsstyrelsen varskoddes tidigt av observatoriet på Lovön och ordnade med observation under tiden 17.00-19.00 och 23.00-24.00. Några rapporter hade ännu inte ingått på kvällen, men tidigare har det sett ut som om ett bälte tvärs över Mellansverige vore särskilt svårt utsatt vid sådana tillfällen.

MT nr. 37 fredagen 29/3 1946 p. 6 sp. 1
JÄTTESTOR SOLFLÄCK ÅTER SYNLI

På nytt uppträder en väldig fläck på solen. Den är så stor att den kan iakttas ungefär mittemellan solens övre kant och dess centrum, meddelar en iakttagare, hr Ellis Dahlgren, Vikmanshyttan, vår tidning. Solfläcken står utan tvivel i samband med måndagskvällens praktfulla norrsken. Genom att utslunga katodstrålar i rymden framkallar nämligen solfläckarna elektromagnetiska företeelser på jorden, av vilka norrsken är en yttring.

MT nr. 43 fredagen 12/4 1946 p. 6 sp. 4
EN NY KOMET

har upptäckts av professor Dukoff vid Kasanuniversitetets observatorium, meddelar Moskvaradion på måndagsförmiddagen. Kometen blev först synlig i närheten av Stora Björnen och rör sig nu mot Polstjärnan.

MT nr. 78 fredagen 12/7 1946 p. 6 sp. 5
FALUBYGDEN

Vid 14.30-tiden på tisdagen iakttog en mängd personer i Falun ett föremål i flykt över himlen. En del tog det för en meteor, andra gissade på en raketbomb. Man har antagit att himlafenomenet inte var något annat än en lysgranat från Dalregementets övnings-skjutplats, men iakttagarna vill inte tro på detta, då de anser att en vanlig lysgranat aldrig skulle kunna avge en ljuseffekt av detta slag mitt på dagen.

MT nr. 82 måndagen 22/7 1946 p. 5 sp. 1
MILITÄR SÖKER ROBOTBOMB I NORRBOTTEN
Stockholm (TT)

Militär personal är sedan lördagen i färd med att söka lokalisera det fjärrvapen, som enligt vittnesgilla personer slagit ner i en sjö i Norrbotten. Även om vapnet inte "självförstörts" vid nedslaget kan efterspaningarna, enligt vad TT inhämtat vid en fråga hos försvarsstabens, ta synnerligen lång tid bl.a. på grund av djup gyttja i sjön.

MT nr. 83 onsdagen 24/7 1946 p. 4 sp. 1
EN HAGRING

kunde härom dagen skådas över Siljan. Det var några Hjortnäsbor, som från Vaverön fick se en hamstad avteckna sig över vattnet. En stor ångare höll på att gå ut ur hamnen och på land syntes ett rörligt liv.

MT nr. 83 onsdagen 24/7 1946 p. 5 sp. 3
En "spökbomb" observerades av två familjer i norra Sverige vid 19.30-tiden i fredags kväll, rapporterades det nu. De såg en silverglänsande ljusstrimma på ungefär 50 meters höjd. De kunde följa den med blicken under ungefär 10 sekunder. Därefter exploderade den och föll ned.

MT nr. 90 fredagen 9/8 1946 p. 5 sp. 1-2
SLAGG OCH KOL FRÅN SPÖKBOMB I SVEALAND
Stockholm (TT)

På torsdagsmorgonen påträffades på en plats i mellansverige ett stort lager av slagg- och kolliknande substans. Hur det kommit dit är det ingen som har varit vittne till och man anser att den enda möjligheten är att det fallit ned från luften.

På traktens kemiska station förklarar man att det fordras en grundlig undersökning för att avgöra varifrån partiklarna kommit. Att en förbrämning skett och slagg bildats är emellertid tydligt. Det ser inte ut att vara från någon metall, i så fall möjligtvis någon lättare sådan, och man tror icke att det härrör från någon flygmaskin eller meteor.

(Ovanför artikeln finns ett foto av något som enligt min mening mycket påminner om ett stjärnfall (JEP-anmärkning). Bildtexten lyder:)

Försvarsstabens luftförsvarsavdelning anser sig ha fått ett absolut bevis på spökbombens förekomst. En person fick häromdagen när han var sysselsatt med fotografering se en rymdprojektil som han också lyckades fotografera.

MT nr. 93 fredagen 16/8 1946 p. 4 sp. 6
DAGENS EKO Spökraketerna

Namnet "spökraketer" passar inte längre för de fenomen i luften som inrapporteras från olika håll i vårt land skriver Dagens Nyheter:

Under lördagen och söndagen blev ett mycket stort antal människor, inte minst i Stockholmstrakten, i tillfälle att göra iakttagelse som inte gärna kan förklaras genom vare sig kraftätandet eller årstidens kosmiska företeelser. De jordiska föremål som nu dirigeras över Sverige tycks vara tämligen ofar-

liga, men det är mer än troligt att samma metoder kan begagnas för att transportera högeffektiva sprängladdningar. "Spökerierna" kan därför fattas som en förövning av synnerligen ovälkommet slag, som bör föranleda en kraftig reaktion så snart ursprunget blivit fastslaget.

MT_nr._94_måndagen_19/8_1946_p._5_sp._6
EXPLODERANDE 'SPÖKRAKET' VAR BARA
KLOTBLIXT?

Ett mystiskt ljussken och en våldsamt knall som båda kan härröra från en rymdprojektil, åstadkom sent på fredagskvällen uppståndelse på ett par gårdar i Mellansverige.

Explosionen inträffade så nära bebyggelsen att man till en början fruktade att en ladugård skulle ha antänts. Runt omkring gårdarna hade man hört explosionen och på en del håll hade man också iakttagit ett ljussken som från ett glödande klot kort före knallen. En del iakttagare säger sig vara övertygade om att rymdprojektilen var en vanlig klotblix.

MT_nr._94_måndagen_19/8_1946_p._5_sp._6
Köpenhamn (TT från RB)

På lördagskvällen observerades två rymdprojektiler över Öresund utanför Snekkersten. Det var ännu ljust, och observatörerna förklarar att projektilen hade formen av en flygplanskropp. De utstötte periodvis kraftiga rökmoln. Projektilerna, som knappt hade ett flygplans hastighet, försvann i nordlig riktning.

MT_nr._98_onsdagen_28/8_1946_p._5_sp._1
Engelsk version:
SPÖKBOMBERNA ÖVER SVERIGE AV TVÅ TYPER
London (TT från Reuter)

Rapporter om projektiler, som passerar över Sverige, strömmar fortfarande in till svenska försvarsstabens luftförsvarsavdelning, förklarar en representant för Daily Express i Stockholm. Den mest mystiska projektilen är en som svenskarna kallar "spökbomben" - en långsam, tystgående projektil som flyger i rak linje. I en intervju, fortsätter korrespondenten, avslöjade chefen för försvarsstabens luftförsvarsavdelning, major Nils Ahlgren, följande fakta om projektilerna: De som flyger norrut över Sverige spåras med ekoradio av det svenska luftvärnet. De tycks tillhöra två typer - en vingad projektil, som flyger horisontellt med en fart av 800 km i timmen med ett klart ljus

som utströmmar från ett munstycke akterut, och en projektil, som faller vertikalt från mycket större höjd, går snabbare och också påstås ha vingar. Inga projektiler har exploderat på eller nära marken. Inga skador på liv eller egendom har förekommit. Projektilerna kan ha exploderat i luften, men man har ej kunnat påträffa några fragment. Inte ens med ekoradio, skriver korrespondenten, kan svenskarna exakt fastställa startplatsen, men de tror att projektilerna kommer från en rysk försöksstation vid Peenemünde på tyska Östersjökusten. Korrespondenten citerar ett yttrande av major Ahlgren om att den officiella åsikten är att nästan varje raket faller ned på avsedd plats - i norra Östersjön. Korrespondenten påstår att projektilerna medför radiosändare, som utsänder signaler, vilka ger data rörande flygtid, räckvidd och träffsäkerhet.

På TT:s förfrågan meddelar major Ahlgren att han haft ett samtal med korrespondenten ifråga, som därvid endast erhöll precis samma uppgifter som tidigare delgivits svenska pressen. Dessa uppgifter har korrespondenten tydligen kompletterat med på annan väg inhämtade informationer och därav dragit slutsatser, som i det ovanstående telegrammet felaktigt läggs i major Ahlgrens mun. Varken han eller någon annan officer vid försvarsstaben har t.ex. uttalat sig om de eventuella projektilernas ursprung, start- och nedslagsplatser eller dylikt. Tvärtom framhölls för korrespondenten, att dessa problem fortfarande är olösta.

MT_nr._106_måndagen_16/9_1946_p._5_sp._5
ELDKULA LÄT SOM MOTOR

En eldkula iaktogs vid 17-tiden på lördagen över en plats i Mellansverige, meddelar försvarsstaben. Samtidigt hördes motorbuller.

MT_nr._107_onsdagen_18/9_1946_p._5_sp._4
FALUBYGDEN

En kraftig knall av obestämt ursprung ställde vid 21-tiden på lördagskvällen till med stor uppståndelse i trakten av Nybron i Falun. Smällen hördes ända in på poliskontoret och både polisen och en stor skara nyfikna kom till platsen. Vad som var upphovet till smällen kunde man dock inte finna. Inga skador av något slag har inrapporterats.

MT_nr._107_onsdagen_18/9_1946_p._5_sp._4
SPÖKRAKETER ÖVER TYSKLAND

Herford, Tyskland (UP)

En brittisk tjänsteman meddelar på tisdagseftermiddagen att en spökraket av samma typ, som de som iakttagits i Sverige observerats över den brittiska ockupationszonen. Raketen gick fram som en "eldkula", sade han.

MT nr.116 onsdagen 9/10 1946 p. 5 sp. 5
SPÖKBOMBERNA GÅR UPP I RÖK

Stockholm (TT)

Teorin att spökbomberna förbränns totalt har bekräftats i Storbritannien i en på måndagen offentliggjord officiell brittisk rapport, författad av en expert på styrda projektiler dr W.H. Wheeler.

Han skriver att raketbomber av konst-harts (plastic) och lättmetallegeringar nu är under konstruktion. Aktionsradien blir dubbelt så stor som strålraketer-nas, och projektilerna kommer att röra sig 50 procent snabbare. När bränslet förbrukats förbränns raketen till pulver.

Mt nr.117 fredagen 11/10 1946 p.7 sp.3
SPÖKRAKETERNA VAR TILL 80 % METEOR-
FENOMEN

Stockholm (TT)

Efter sammanställning och studium av de många iakttagelserna och rapporterna om ljusfenomen m.m. över Sverige sedan i våras sammanfattade försvarsstaben de slutsatser som f.n. kan dras i följande: Huvuddelen av iakttagelserna härrör med säkerhet från celesta fenomen. Dylika torde ofta förekomma, men tilldrar sig i vanliga fall ingen särskild uppmärksamhet. Sedan allmänhetens intresse väckts, har man emellertid börjat ge närmare akt härpå, därav det stora antalet rapporter.

En del iakttagelser kan dock icke förklaras härmed utan torde hänföra sig till något slag av föremål av annan art. Tillräckliga uppgifter föreligger emellertid ej för att med någon säkerhet kunna dra bestämda slutsatser beträffande deras art, ursprung och uppträdande.

PLÖTSLIGT BÖRJADE 'STJÄRNAN' FÖLJA EFTER SATELLITEN!

Onsdagen den 7.11.1973 sågs av två personer från Vetlanda ett UFO, som följde efter en satellit. Väderförhållandena enligt Axamo Vädertjänst var:

Västlig vind av 4 sekundmeters styrka, + 1 grad, 3/8 moln på 20.000 fot och 75 kilometers sikt.

HÄNDELSEN:

"Vi upptäckte ett föremål på himlen, som gick i en stor båge", berättar det ena vittnet. "När det hade gått ett stycke passerade det en som vi trodde var en stjärna, men när det passerat förbi en bit så började stjärnan röra sig och följa efter i samma bana. Sedan såg vi dem bara en stund, för skogen skymde deras fortsatta bana."

Detta skedde klockan 17.00 på onsdags-eftermiddagen i Östanå cirka 1/2 mil utanför Vetlanda. Föremålet sågs i sydvästlig riktning ungefär 70 grader över horisonten och rörde sig från nordväst till sydost.

Föremålet var självlysande och dess ljusstyrka kunde jämföras med en aftonstjärnas. UFO:t var vitt till till färgen och ljusstyrkan var konstant under hela observationen.

Det var en fast kropp och föremålet var klotrunt. Ingen svans eller elds-låga kunde observeras efter objektet. Ej heller hördes något som helst ljud från det.

Någon kanske kan säga att molnens rörelse kan ha gett en illusion av rörelse, men denna förklaring tror jag (Borgny) inte på. För det första varade observationen upp emot 5 minuter, vilket betyder att vittnena kunde följa föremålen över praktiskt taget hela himlavalvet. För det andra verkar det ologiskt att båda två personerna fått samma illusoriska intryck. Dessutom känner jag dessa både personer väl och de är inte helt ovana att betrakta stjärnhimlen.

Frågan är nu vad det var som förföljde satelliten och varför. Dessutom kan man fråga sig vad det var för satellit som förföljdes; en vädersatellit, kommunikationssatellit, spionsatellit etc. Undersökningar pågår för närvarande för att utröna vilken satellit det var.

KÄLLA:

Telefonsamtal 17/11 1973

Ifyllt frågeformulär 18/11 1973

Väderrapport Axamo Vädertjänst